

Městský soud v Praze
Hybernská 18
111 21 Praha 1
hybernska@msoud.pha.justice.cz

datovou zprávou

V Praze dne 4. ledna 2012

žalobce: **Společnost Šáreckého údolí** (občanské sdružení), IČ: 49627945
se sídlem V Šáreckém údolí 98, 160 00 Praha 6
zastoupen Mgr. Pavlem Černohousem, advokátem se sídlem Praha 4,
Ve svahu 531/1, 147 00, v seznamu advokátů ČAK zapsaným pod č. 12427

žalovaný: **Magistrát hlavního města Prahy** (odbor ochrany prostředí)
se sídlem Mariánské nám. 2, 110 00, Praha 1

ŽALOBA podle § 65 odstavců 1 a 2 soudního řádu správního proti rozhodnutí žalovaného zn. MHMP-289757/11/OOP/V-211/R-55/Tr ze dne 19. 12. 2011 o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 6, odboru dopravy a životního prostředí čj. MCP6 104440/2010 SZ MCP6079772/2007 ze dne 4. 2. 2011, kterým bylo Hlavnímu městu Praze (současně žalovanému!) povoleno **kácení dřevin** na pozemku parc. č. 4276, k. ú. Dejvice v **ul. Thákurova**, Praha 6;
— o přezkum zákonnosti a o zrušení obou těchto správních rozhodnutí

Žádost o bezodkladné přiznání odkladného účinku žalobě podle § 73 odst. 2 s.ř.s. — jedná se o věc, která nesnese prodlení ve smyslu § 73 odst. 4 s.ř.s.

Soudní poplatek bude uhrazen vylepením kolkových známek na zvláštním listu

přílohy:

- plná moc daná Mgr. Pavlovi Černohousem k zastupování, bude doručena v listinné podobě;
- kopie žalovaného rozhodnutí je v elektronické podobě přílohou datové zprávy s žalobou

I. stručný přehled věci

Dne dne 4. 2. 2011 vydal Úřad městské části Praha 6, odboru dopravy a životního prostředí (dále jen „orgán ochrany přírody“) rozhodnutí čj. MCP6 104440/2010 SZ MCP6079772/2007, kterým Hlavnímu městu Praze povolil kácení dřevin na pozemku parc. č. 4276, k. ú. Dejvice v ul. Thákurova, Praha 6 .

Žalobce napadl toto rozhodnutí svým včasným odvoláním.

Protože žadatelem o kácení je Hlavní město Praha a Magistrát hlavního města Prahy (dále jen „MHMP“) je zároveň odvolacím orgánem vůči orgánu ochrany přírody, vznesl žalobce ve svém odvolání námitku podjatosti vůči všem pracovníkům MHMP a požadoval, aby Ministerstvo životního prostředí (jako nadřízený orgán MHMP) postupem podle § 131 odst. 4 správního řádu určilo jiný věcně a funkčně příslušný orgán k vyřízení žalobcova odvolání.

Žalovaný nevyčkal konečného rozhodnutí ministerstva o námitce podjatosti všech jeho pracovníků a pokračoval v řízení!

Žalovaný — přestože nebyla vyřešena námitka podjatosti všech jeho pracovníků — svévolně vydal dne 19. 12. 2011 žalované rozhodnutí zn. MHMP-289757/11/OOP/V-211/R-55/Tr, kterým zamítl žalobcovo odvolání a napadené rozhodnutí potvrdil (resp. jen částečně změnil výrok ukládající náhradní výsadbu). Žalované rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 2. ledna 2012 — tato žaloba je včasná.

Touto žalobou žalobce napadá obě výše uvedená rozhodnutí v plném rozsahu a navrhuje jejich zrušení.

Žalobce označuje jako osobu zúčastněnou na řízení dalšího účastníka správního řízení. a to občanské sdružení Obrana životního prostředí, se sídlem Janovského 4, Praha 7;

žalobce neoznačuje za osobu zúčastněnou na řízení žadatele o povolení kácení, neboť tento má postavení žalovaného (který rozhodoval sám o své žádosti).

II. žádost o přiznání odkladného účinku žalobě

1) újma způsobená žalobci výkonem rozhodnutí

Orgán ochrany přírody povolil kácení dřevin — 12 vzrostlých lip stříbrných v parku (4 řadé aleji) při ulici Thákurova v Praze 6. **Žadatel o pokácení, který je zároveň žalovaným druhostupňovým orgánem, sám ve svůj prospěch zamítl žalobcem podané odvolání a tedy nyní může kácet.**

Žalobce je občanským sdružením, jehož hlavním posláním je ochrana přírody a krajiny, a v rámci toho též ochrana dřevin (viz stanovы žalobce). Žalobce takto jako osoba spadající mezi dotčenou veřejnost je nositelem práva na příznivé životní prostředí (ve smyslu ustanovení čl. 2 odst. 5, poslední věty a zejména čl. 9 odst. 2 Arhuské úmluvy č. 124/2004 Sb. m. s., podrobněji viz dále bod IV 2), pokácením uvedených lip by přitom došlo k přímému zásahu do tohoto hmotného práva žalobce.

Prostřednictvím žalobce (§ 70 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny) se na ochraně přírody podílejí i lidé přímo žijící v ulici Thákurova (tito jsou další částí dotčené veřejnosti (podle čl. 2 odst. 5 Arhuské úmluvy). Místní lidé vyjádřili nesouhlas s kácením uvedených lip např. v „Petici za zachování parku v Thákurově ulici“ — tuto petici předanou Městské části Praha 6 na konci srpna 2008 podepsalo během krátkého období více než 1.500 obyvatel. Text petice z 10. 3. 2008 je uveden v příloze; podpisové archy (originály) jsou k dispozici u Městské části Praha 6. Kopie podpisových archů předány Hlavnímu městu Praze dne 1. 9. 2011.

Tato žaloba má jako jediný cíl ochranu uvedených 12 lip stříbrných (to po faktické, věcné stránce; vlastně jen formálně je cílem žaloby zrušení povolení jejich kácení).

Když by došlo k vykácení uvedených lip, jejichž kácení bylo povoleno žalobou napadeným rozhodnutím, před konečným rozhodnutím soudu, byl by zmařen vlastní soudní přezkum, tj. zmařeno právo žalobce na soudní ochranu a také by došlo k nevratnému zásahu do [hmotného] práva na příznivé životní prostředí žalobce (a v místě žijících lidí, chránících stromy prostřednictvím žalobce).

Bezodkladné přiznání odkladného účinku žalob je tak nutnou podmínkou smysluplnosti soudního přezkumu žalovaného správního rozhodnutí a ochrany práva na příznivé životní prostředí.

2) přiznání odkladného účinku žalobě nezpůsobí újmu jiným osobám.

Žadatel (zároveň žalovaný odvolací orgán) jako důvod ke kácení uvádí „provozní“ nebezpečnost uvedených lip (možnost pádu jejich větví nebo celých stromů) a z toho plynoucí ohrožování života a zdraví lidí (pobývajících v parku) a pod nimi parkujících automobilů — tedy důvodem je „jen“ samotný stav dřevin, nikoli existence nějakého (např. stavebního) záměru, který by se vylučoval s existencí dřevin (bez ohledu na jejich stav).

Odkladem výkonu rozhodnutí (provedení kácení) tak nedojde ke „zdržení“ žádného projektu (např. stavebního, což by mohlo být pocíťováno jako újma); samotný park je nyní pro veřejnost uzavřen (na základě rozhodnutí Úřadu městské části Praha 6, odboru dopravy a životního prostředí čj. MCP6 028162/2011 DIR 82/11 ze dne 4. 5. 2011, resp. čj. MCP6 062229/2011 DIR 134/11 ze dne 27. 6. 2011), stejně tak je uzavřen i pro parkování automobilů (v částech, kde jsou v něm nejspíš bez povolení vybudována parkovací stání) — toto uzavření parku je stanoveno do doby, než nabude právní moci rozhodnutí o povolení kácení dřevin, tedy tento zákaz bude nadále účinný v případě, že žalobě bude přiznán odkladný účinek — v případě přiznání odkladného účinku tak nemůže dojít k ohrožení života a zdraví lidí a ohrožení jejich majetku (automobilů), neboť při respektování omezení vstupu do parku nemohou být zasaženi padajícím stromem či jeho větví.

Konečně — stav dřevin povolených ke kácení není havarijní, aby hrozilo žalovaným a orgánem ochrany přírody tvrzené riziko pádu (důkazem budiž i to, že od zahájení řízení dodnes již vícekrát vanul silný o vysoké rychlosti či s nárazy a předmětné dřeviny přitom nepadaly a nelámaly se).

Uzavření parku je tak podle žalobce zbytečné. Podle názoru žalobce se tak jedná jen o nátlakové gesto, kterým chtěl žalobce poštvat místní obyvatele proti žalobci a těm místním lidem, kteří brání vykácení lip.

Přiznáním odkladného účinku žalobě tak nevznikne újma ani žadateli (zároveň žalovanému odvolacímu orgánu, který rozhodoval o své žádosti) a ani jiným osobám (v okolí žijícím lidem), když tito (při respektování omezení vstupu) ani nemohou být ohroženi (a ani jejich majetek).

3) nemožnost odčinění výkonu rozhodnutí — náhrady vykácených lip

K možné námitce, že spolu s povolení kácení dřevin bylo rozhodnuto o náhradní výsadbě (a že je tak zajištěna odpovídající náhrada za kácené lípy) žalobce uvádí, že ekologická (tlumení hluku a vliv na mikroklima tj. zachytávání prachu, zpomalování větru, zvyšování vlhkosti vzduchu v suchém období) a estetická funkce a z nich vyplývající pozitivní působení na lidskou psychiku, pohodu bydlení atd. u stávajících lip (jejichž vykácení hrozí) bude novými sazenicemi nahrazena až v řádu desítek let — všechny tyto funkce jsou totiž podmíněny velikostí korun stromů (a zčásti i jejich vzájemným zapojením).

Náhradní výsadba (jak je nařizována) tak po mnoho let není adekvátní náhradou za vykácené dřeviny — **v případě úspěchu této žaloby by tak náhradní výsadba nebyla dostatečnou nápravou újmy způsobené žalobci — zásahu do práv žalobce (způsobeným případně provedeným kácením před rozhodnutím soudu).**

4) Na straně žalobce může být zcela zmařen soudní přezkum a zasaženo jeho právo na příznivé životní prostředí, na straně jiných osob přiznáním odkladného účinku k žádné újmě nedojde.

Z výše uvedeného plyne, že **následky vykonání rozhodnutí (vykácení lip stříbrných) znamenají pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám.**

5) **Přiznání odkladného účinku je ve veřejném zájmu**, neboť je veřejný zájem na obecně na zákonnosti rozhodování a konkrétně v tomto případě na ochraně dřevin.

Naopak, v případě, že správní soud nepřizná odkladný účinek této správní žalobě, bude moci žadatel (zde zároveň žalovaný rozhodující o své žádosti) vykácet uvedené lípy a zmařit tak soudní přezkum (žalobci, ač formálně vyhrál, by tak byl de facto odepřen přístup ke spravedlnosti, když odčinění v přiměřené lhůtě není možné) a zcela popřen veřejný zájem na zákonnosti rozhodování; to by bylo i v rozporu s principem právního zájmu jako podmínkou aktivní legitimace.

6) nezbytnost bezodkladného přiznání odkladného účinku žaloby

Z podstaty věci — že pokácené stromy nelze oživit a ani je nelze v přiměřené době nahradit (viz výše 3)

a ze skutečnosti, že žadatel (zároveň žalovaný, který povoloval sám sobě) může provést kácení ihned

plyne, že **rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku nesnese prodlení a je tedy nutno o návrhu žalobce rozhodnout bezodkladně!**

Nebude-li včas přiznán odkladný účinek žalobě nebude mít vydaný rozsudek praktického významu.

Žádost o přiznání odkladného účinku je o to naléhavější, že **žalované rozhodnutí bylo** podle názoru žalobce **vydáno osobami vyloučenými z rozhodování** když rozhodovali žádosti svého zaměstnavatele — byla porušena základní zásada *nemo iudex in causa sua* (viz dále žalobní bod III. A).

7) Žalobce k tomu odkazuje na rozsudky Nejvyššího správního soudu čj. 1 As 13/2007-63 ze dne 29. srpna 2007 a čj. 1 As 39/2006-55 ze dne 14. června 2007, které prakticky stejně uvádějí: „na základě uvedených ustanovení práva Společenství musí být žalobcům z řad dotčené veřejnosti vyhověno k jejich návrhům na přiznání odkladného účinku správní žaloby tak, aby nemohlo docházet k situacím, kdy v době rozhodování o správní žalobě již byl povolený záměr nevratně realizován (typicky provedení stavby). Pokud by návrhu na přiznání odkladného účinku vyhověno nebylo, došlo by k porušení čl. 9 odst. 4 Aarhuské úmluvy a čl. 10a směrnice 85/337/EHS, neboť poskytovaná soudní ochrana by nebyla včasná a spravedlivá“ — tedy i Nejvyšší správní soudu se přiklání k výkladu, že požadujícímu přiznání odkladného účinku tak, aby v době než proběhne soudní přezkum nedošlo k jeho reálnému zmaření.

Žalobce toto uvádí jako teleologické výkladové pravidlo k přiznávání odkladného účinku — které se uplatní i v případě záměrů, na které se nevztahuje Aarhuská úmluva — a to proto, že ke zmaření soudního přezkumu (a tedy neposkytnutí včasné a spravedlivé soudní ochrany) dojde, je-li záměr výstavby dokončen ještě předtím, než soud o něm rozhodne, bez ohledu na rozsah záměru žadatele o povolení kácení.

Odmítání přiznat odkladný účinek žalobě proti rozhodnutí, jehož výkon je neodčinitelný (či odčinitelný jen až po uplynutí mnoha let) vede k odmítání spravedlnosti a je v rozporu s ústavním pořádkem České republiky a mezinárodní smlouvou k ochraně základních lidských práv (práva na příznivé životní prostředí a na spravedlivou a férovou soudní ochranu).

7) **Žalobce proto žádá ve smyslu § 73 odst. 2 a odst. 4 soudního řádu správního o bezodkladné přiznání odkladného účinku podané žalobě.**

důkaz:

- správním spisem;
- stanovami žalobce

III. žalobní body

A podjatost všech pracovníků Magistrátu hlavního města Prahy — odvolacího orgánu a zároveň žadatele

Zásadní vadou řízení předcházejícího vydání žalovaného rozhodnutí je skutečnost, že žalovaný rozhodoval o své vlastní žádosti;

přesto, že žalobce vznesl námitku, že jsou z rozhodování vyloučeni všichni pracovníci žalovaného/žadatele

příčemž o této námitce nebylo řádně rozhodnuto a žalovaný tak rozhodoval přes zákonnou překážku (§ 14 odst. 1 a odst. 3, poslední věta, správního řádu).

Žalovaný sice v žalovaném rozhodnutí tvrdí, že Ministerstvo životního prostředí rozhodlo o námi vznesené námitce, avšak to není pravda — dne 26. 5. 2011 jsme doplnili již v odvolání vznesenou námitku podjatosti o další skutečnosti; po tomto doplnění si MŽP od žalovaného vyžádalo spis přípisem čj. 1209/500/11 42785/ENV/11 ze dne 20. 6. 2011, MŽP v něm výslovně žalovanému sdělilo, že „*pro posouzení námitek podjatosti ve smyslu ust. § 14 odst. 1 a 2 správního řádu Vás žádáme o postoupení příslušného spisového materiálu v dané věci*“.

Při nahlížení do spisu v listopadu 2011 zjistil zástupce žalobcem, že o námitce podjatosti doposud nebylo rozhodnuto a z důvodu procesní opatrnosti — aby nedošlo k vydání nezákonného rozhodnutí o odvolání správním orgánem k tomu nezpůsobilým z důvodu vyloučení všech úředních osob, tj. žalovaným — žalobce úkonem ze dne 16. listopadu 2011 výslovně upozornili žalovaný Magistrát hl. m. Prahy na existenci nevyřešené předběžné otázky, tj. námitek podjatosti, o níž dosud nebylo rozhodnuto

Žalovaný přesto vydal žalované rozhodnutí — a v odůvodnění (!) sám o sobě rozhoduje (!) že není podjatým a že tedy může vydat finální rozhodnutí ve věci samé. Tento zcela nezákonný postup (žadatele o kácení, který tak zneužívá svého postavení druhostupňového orgánu a rozhoduje ve svůj prospěch) považuje žalobce za jasný důkaz strannosti rozhodování žalovaného, tj. za důkaz podjatosti.

Žalované rozhodnutí je nezákonné, neboť jej vydaly osoby vyloučené z rozhodování (§ 14 odst. 1 a odst. 3, poslední věta, správního řádu).

důkaz:

- správním spisem;
- podání žalobce ze dne 26. 5. 2011, kterým doplnil svou námitku podjatosti
- přípis MŽP čj. 1209/500/11 42785/ENV/11 ze dne 20. 6. 2011

B nedostatečné zjištění stavu věci — nezjištění stavu dřevin — nesprávné vyhodnocení shromážděných důkazů (znaleckých posudků)

1) Žalobce dále v odvolání napadl, že orgán ochrany přírody rozhodl bez dostatečného zjištění stavu věci — resp. jen na základě jednoho (pro dřeviny nepříznivého) posudku („*znaleckého posudku Ing. Jaroslava Kolaříka, Ph. D., č. 89-1 199/10 ze dne 28. 7. 2010*“ — *výsledky tahových zkoušek prováděných na deseti lípách v Thákurově ulici*), bez zohlednění ostatních pro účely řízení pořízených posudků; orgánem ochrany přírody preferovaný posudek přitom svými závěry vybočuje ze zjištění (závěrů) ostatních posudků — orgán ochrany přírody ani neodůvodnil tento rozpor mezi posudky (jeho možné objektivní příčiny) a nekriticky vyšel jen z jednoho posudku (nejhůře hodnotícího dřeviny).

2) Předně postup žalovaného je vadný z důvodu, že (stejně jako orgán ochrany přírody) nesprávně hodnotil shromážděné posudky — v podstatě všechny posudky zanedbal, a vyšel jen z posudku Ing. Kolaříka, posudku, která je s ostatními posudky v rozporu. Žalovaný (stejně jako orgán ochrany přírody) tak vycházel z posudku vypracovaného jednotlivcem a vzal ho nad posudek např. Agentury ochrany přírody, která je přitom znaleckým ústavem zřízeným státem.

Tento postup (jak žalovaného tak orgánu ochrany přírody) je v rozporu s pravidly pro hodnocení důkazů — žalobce k tomu odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 7 Afs 50/2010 – 64 ze dne 1. 7. 2010, podle nějž

„Pokud nastane situace, že je k dispozici více znaleckých posudků na tentýž předmět zkoumání, je nutno především konstatovat, že mají v zásadě zcela rovnocennou důkazní hodnotu. Nastane-li situace, kdy se ve svých závěrech posudky rozcházejí, nepřísluší správnímu orgánu, aby si bez dalších procesních kroků sám určil, který posudek je podle jeho názoru „více správný“ nebo který je naopak zcela „nesprávný“. ... Správnímu orgánu nesvědčí pozice arbitra, znalce, případně revizního znalce, jež by byl sto usuzovat, který znalecký posudek je správný a který nikoli. To by žádného znalce nebylo třeba ...

Zjistí-li správní orgán mezi posudky rozpory nebo vzniknou-li mu pochyby (např. jaké použil znalec metody), je na místě, aby tyto rozpory a nesrovnalosti odstranil.

Rozpory a nesrovnalosti ve znaleckých posudcích lze odstranit v první řadě prostřednictvím výsledku znalce (znalců). Pokud by ani tyto výsledky nevedly k objasnění nejasností, bylo by namíste přistoupit k dalšímu znaleckému zkoumání nebo reviznímu znaleckému posouzení.“

Žalobce na výše citovaný judikát a na nezbytnost hodnotit posudky ve vzájemné souvislosti poukázal již ve svém odvolání.

3) Žalobce dále ve svém odvolání podrobnou argumentací zpochybnil kvalitu a použitelnost závěrů „posudku Ing. Kolaříka“, zejména relevanci jeho metody tahových zkoušek.

4) Žalovaný ve svém rozhodnutí k námitkám k vadnému hodnocení posudků (nekritické preferenci posudku Ing. Kolaříka) a k uvedeným vadám metody Ing. Kolaříka uvedl:

„Odvolací správní orgán se ztotožňuje s názorem správního orgánu prvního stupně, když za základ pro hodnocení stavu dřevin vzal posudek provedený na základě tahových zkoušek jako exaktní metody. I jinak lze konstatovat, že u všech dřevin povolovaných ke kácení, ačkoliv nejsou vždy závěry znalců úplně shodné co do rozsahu poškození, byly shledány vady opravňující pochybnosti o jejich stabilitě, nebo pevnosti jejich částí“.

Žalovaný dále k posudku Ing. Kolaříka uvedl

„[Ad B)] Námitka, že nebyl respektován návrh na odmítnutí znaleckého posudku ing. Kolaříka je naprosto nedůvodná. Právě zde se jedná o použití exaktní metody, která je podle názoru odvolacího orgánu nejpřesvědčivější, eliminující subjektivní závěry a možná přehlédnutí, ke kterým při vizuálním hodnocení nepochybně může dojít.

...

K námitce, že při větším počtu posudků není správní orgán oprávněn vybrat, který je správný, není v daném případě důvodná. Posudky byť s částečně rozdílnými hodnoceními však nekonstatovaly, že posuzované dřeviny jsou zcela bezpečné. Metoda tahové zkoušky je pak jediná exaktní metoda o kterou lze s vysokou mírou důvěry závěry hodnocení opírat. Nejednalo se zde o různé posudky s tahovými zkouškami ze kterých by bylo vybíráno, ale o porovnání vizuálních metod s metodou exaktní“ (zvýraznění podtržením bylo provedeno žalobcem).

5) Z odůvodnění žalovaného rozhodnutí (viz výše odst. 4) jasně plyne, že se žalovaný v rozporu se zákonem a judikaturou postavil do role arbitra mezi posudky, že se nepokusil rozpory odstranit, když neprovedl výslech znalců, nevyžádal si doplnění popisu metod zjišťování stavu stromů, nenechal vypracovat revizní posudek.

Skutečnost, že již bylo vypracováno vícero posudků přitom není důvodem pro opomenutí tohoto postupu a nedává žalovanému právo pasovat se na arbitra (a to ani z důvodu zásady rychlosti a hospodárnosti řízení).

Žalovaný (stejně jako orgán ochrany přírody) hodnotil shromážděné posudky (důkazy) nezákonným způsobem, nezjistil proto dostatečně stav věci a v důsledku toho vydal nezákonné rozhodnutí. Žalobce naopak očekával, že žalovaný odstraní v odvolání vytknutou vadu hodnocení posudků (nezjištění stavu věci).

6) Z odůvodnění žalovaného rozhodnutí (viz výše odst. 4) dále jasně plyne, že žalovaný neuvedl žádný argument proti námitkám žalobce uvedeným v odvolání proti posudku Ing. Kolaříka a jeho metodě. Žalovaný jen konstatuje, že se jedná o exaktní metodu — toto by však mohl být až případný závěr, ke kterému by žalovaný mohl dojít po případném logickém vyvrácení argumentů žalobce uvedených v odvolání... žalovaný však žádnou argumentaci proti výtkám žalobce neuvedl a jeho rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné.

Žalobce trvá na svých námitkách vůči metodě Ing. Kolaříka — to, že nějaká metoda zjišťuje fyzikálně měřitelnou veličinu ještě neznamená, že je exaktní — podstatná je totiž interpretace naměřených veličin a v tomto je „metoda tahových zkoušek“ pouhým odhadem, který navíc není vůbec podložen pozorováními, tj. tato metoda není verifikována a ani „kalibrována“. Jedná se o naprosto neotestovanou „metodu“, která proto nemá vypovídací hodnotu.

„Zjištění“ stavu věci na základě posudku Ing. Kolaříka tak ani nemůže být skutečným zjištěním stavu věci.

Tím, že žalovaný vyšel výhradně jen z posudku Ing. Kolaříka přes zjevné vady jeho metody, rozhodl bez dostatečně zjištěného stavu věci a v důsledku toho vydal nezákonné rozhodnutí.

8) V důsledku nezjištění stavu věci ani nebyl prokázán havarijní stav dřevin, které byly povoleny pokácet.

Tím, že žalovaný potvrdil rozhodnutí o povolení kácení (k žádosti samotného žalovaného, který tak rozhoduje o své vlastní žádosti) dostatečného zjištění stavu věci, vydal nezákonné rozhodnutí a umožňuje (sám sobě!) provést nezákonný zásah do přírody (pokácení dřevin) a zasahuje tak do práva žalobce na příznivé životní prostředí.

Uvedenými vadami postupu žalovaného dále bylo porušeno právo žalobce na zákonnost rozhodování.

C neprokázání nezbytnosti kácení

1) Žadatel (zároveň žalovaný odvolací orgán) jako důvod ke kácení uvádí „provozní“ nebezpečnost uvedených lip (možnost pádu jejich větví nebo celých stromů) a z toho plynoucí ohrožování života a zdraví lidí (pobývajících v parku) a pod nimi parkujících automobilů — tedy důvodem je „jen“ samotný stav dřevin, nikoli existence nějakého (např. stavebního) záměru, který by se vylučoval s existencí dřevin (bez ohledu na jejich stav).

2) Aby bylo možno povolit kácení, muselo by ve správním řízení být prokázáno

a) že, uvedené stromy jsou skutečně v takovém [havarijním] stavu, že zde existuje tak vysoké riziko (jejich pádu, či pádu jejich větví), že je nutno zasahovat (nulové riziko neexistuje nikdy, to bychom museli vykácet všechny dřeviny)

b) a že zároveň uvedené dřeviny nelze ošetřit (a následně o ně pečovat) tak, aby bylo riziko (jejich pádu, či pádu jejich větví) sníženo na přijatelnou úroveň — a dřeviny přitom byly zachovány (to s ohledem na jejich funkčním a estetický význam).

3) *ad a)*

V důsledku nezjištění stavu věci (viz výše bod B) **nebyl ve správním řízení nebyl prokázán [havarijní] stav dřevin** (viz výše bod B 9)

4) *ad b)*

K ne/možnosti ošetření dřevin orgán ochrany přírody uvedl (str. 10 jeho rozhodnutí) „*U dřevin povolených tímto rozhodnutím ke kácení dospěl správní orgán k závěru, že některými znalci navrhovaná kompenzační opatření (např. výrazné snížení koruny) povedou k dalšímu postupnému odumírání stromů, bude významně snížena jejich estetická hodnota, navíc jejich pomocí nedojde k plnému zajištění provozní bezpečnosti, to vše by ještě navíc bylo realizováno při velmi vysokých finančních nákladech*“ a dále orgán ochrany přírody uvádí, že „*...přihlédl ve svém rozhodnutí 'přiměřeně' k prioritní vůli vlastníka a jeho odpovědnosti za bezpečnost stromů*“.

Žalobce ve svém odvolání poukázal na návrhy ošetření jednotlivých stromů, jak jsou uvedeny v některých ve spise založených znaleckých posudcích a dále uvedl, že je toho názoru, že orgán ochrany přírody přihlédl zjevně nepřiměřeně k vůli vlastníka, a to tak, že ji učinil prioritní tj. postavenou nad veřejný zájem (zde spočívajícím na ochraně dřevin — požadavku na jejich zachování a jejich potřebné údržbě).

Žalovaný ve svém se ve svém rozhodnutí nezabýval otázkou ne/dostatečnosti ošetření dřevin namísto jejich kácení — vidět je to z této části odůvodnění „*S přihlédnutím k prostoru ve kterém předmětné dřeviny rostou, to je živé městské prostředí se zvýšeným pohybem automobilů a zejména osob, jsou závěry správního orgánu prvního stupně adekvátní. Vyhodnocení, upřednostňující veřejný zájem na odstranění či alespoň podstatném snížení rizika možného, a zde podle závěrů některých posudků již i velmi pravděpodobného ohrožení na zdraví či životě a také i majetku, je logické a plně v souladu s ochranou veřejného zájmu*“ — je evidentní, že **žalovaný vůbec ani neuvažoval o ošetření dřevin jako o způsobu snížení rizika plynoucího z jejich [tvrzené] „provozní“ nebezpečnosti — a že tak (spolu s orgánem ochrany přírody) nadřazoval vlastní vůli — zde i jako žadatele o kácení — nad veřejným zájmem spočívajícím v ochraně dřevin.**

Žalovaný nijak neodůvodnil, proč by ošetření dřevin a jejich údržba (namísto jejich pokácení) nevedla k jím požadovanému cíli — zabezpečení bezpečnosti lidí a ochrany jejich majetku.

Ve správním řízení tak nebyla prokázána ani b) nemožnost ošetření dřevin tak, aby byl odstraněn jejich tvrzený [havarijní] stav bez nutnosti je kácet.

5) Orgán ochrany přírody povolil kácení z důvodu (jejich „provozní“ nebezpečnost), který se a) nepodařilo prokázat, a i kdyby byl prokázán, tak b) přesto, že nebyla prokázána nemožnost dosažení „provozní“ bezpečnosti jejich ošetřením — tedy bez toho, že by byla prokázána důvodnost požadovaného kácení.

6) **Žalovaný, tím že toto nezákonné rozhodnutí potvrdil** (ku svému prospěchu, když je zároveň žadatelem), **sám vydal rozhodnutí, které je v rozporu se zákonem o ochraně přírody a krajiny a zasáhl do práv žalobce. Žalobce tak byl zkrácen v právu na zákonnost rozhodování (zákonné vyřízení jeho odvolání) a v právu na příznivé životní prostředí, neboť napadeným postupem byl povolen nezákonný zásah do něj.**

důkaz — správním spisem;

D nepřezkoumatelnost žalovaného rozhodnutí

Žalobce ve svém odvolání namítal mnoho vad v řízení vedeném orgánem ochrany přírody, vady hodnocení posudků, vady metody Ing. Kolaříka atd.

Žalovaný se s konkrétními námitkami buď vůbec nevypořádal, anebo jen konstatoval finální závěr (zamítající odvolací body) bez toho, že by v odůvodnění popsal, na základě jakých skutečností, právních předpisů a jakých svých úvah k danému závěru došel.

Podobně chybí i úvaha o (funkčním a estetickém) významu dřevin v porovnání s důvody kácení. V případě žalovaného je toto pochybení o to výraznější, že byl na tuto vadu upozorněn v podaném odvolání.

Žalovaným vydané nepřezkoumatelné rozhodnutí je nezákonné, jeho vydáním byl žalobce zkrácen v právu na zákonnosti rozhodování a v důsledku toho i v právu na příznivé životní prostředí.

důkaz

— správním spisem;

E porušení procesních práv žalobce

Žalobce ve svém odvolání namítl, že **orgán ochrany přírody opakovaně porušil procesní práva žalobce** — konkrétně opakovaně porušoval povinnost seznamovat účastníky řízení s novými podklady a provádět navrhované důkazy, případně tyto návrhy odůvodněně odmítnout (rozpor s ustanovením § 51 odst. 2, § 68 odst. 3 správního řádu). Hodnocení podkladů pro vydání rozhodnutí (především shromážděných znaleckých posudků týkajících se stavu dřevin) provedl nepřezkoumatelným způsobem (rozpor s ustanovením § 50 odst. 4, § 68 odst. 3 správního řádu). V odůvodnění rozhodnutí orgánu ochrany přírody zcela chybí vypořádání se s návrhy a námitkami účastníků řízení (rozpor s ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu).

Žalovaný toto porušení procesních práv řádně nepřezkoumal a toto porušení tak neodstranil. **Žalobce tím byl zkrácen v právu na zákonnosti rozhodování a v důsledku toho i v právu na příznivé životní prostředí.**

důkaz

— správním spisem;

IV. zkrácení na právech — shrnutí

1) Výše v textu žaloby je u jednotlivých bodů konkrétně tvrzeno porušení práv žalobce, a to jak jeho procesních práv, která měla vliv na zákonnost žalovaného rozhodnutí tak i jeho hmotných práv a žalobce je proto legitimován k podání této žaloby ve smyslu § 65 odst. 1 i odst. 2 soudního řádu správního.

2) Dále, tím, že bylo povoleno kácení v příkrém rozporu se zákonnými podmínkami a tak, že umožňuje poškozování životního prostředí namísto, aby byl naplněn účel zákona spočívající v jejich ochraně, **došlo k zásahu do žalobcova práva na příznivé životní prostředí** (čl. 35 Listiny základních práv a svobod), přičemž žalobce, občanské sdružení, je nositelem tohoto hmotného práva zejména s ohledem na ustanovení čl. 2 odst. 5 a zejména čl. 9 odst. 2 (v něm *konstituovaná fikce dotčení hmotného práva na příznivé životní prostředí i pro právnické osoby*), Arhuské úmluvy (č. 124/2004 Sb. m. s.) a ustanovení § 70 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny zakotvující přenesení hmotného práva na příznivé životní prostředí z fyzických osob i na jejich sdružení na úrovni národního „jednoduchého“ práva.

Žalobce k přímé aplikovatelnosti fikce práva na příznivé životní prostředí odkazuje na Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 12. května 2011 sp. zn. C-115/09 (<http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?language=cs&num=C-115/09&td=ALL>). Tato fikce práva na příznivé životní prostředí se přitom uplatní u právnických osob spadajících do okruhu dotčené veřejnosti podle Arhuské úmluvy; žalobce spadá do tohoto okruhu a proto [v důsledku aplikace této právní fikce] je nositelem práva na příznivé životní prostředí.

V. žalobní návrh

A. V žalobních bodech žalobce vždy konkrétně a s odkazem na zákon označuje jak vzniklé nezákonnosti tak i zkrácení na svých právech.

B. Vzhledem k výše uvedenému je zřejmé, že postupem správních orgánů byl žalobce zkrácen na svých právech. Žalobce proto žádá o přezkoumání zákonnosti rozhodnutí v obou stupních včetně procesních vad, jež přinejmenším mohly mít vliv na zákonnost rozhodnutí.

Žalobce konečně navrhuje, aby soud vynesl tento

r o z s u d e k :

1. Rozhodnutí Magistrát hlavního města Prahy, odbor ochrany prostředí, zn. MHMP-289757/11/OOP/V-211/R-55/Tr ze dne 19. 12. 2011 a rozhodnutí Úřadu městské části Praha 6, odboru dopravy a životního prostředí čj. MCP6 104440/2010 SZ MCP6079772/2007 ze dne 4. 2. 2011 se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

2. Žalovaný je povinen uhradit žalobci náklady soudního řízení do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce.

Společnost Šáreckého údolí